

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **A., spol. s.r.o., H.K.**, IČO: X. proti žalovanému: **Mgr. Ing. V.**, správca konkurznej podstaty úpadcu D.W.N., IČO: X., **o vylúčenie veci z konkurznej podstaty**, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo dňa 19. mája 2009, č.k. 10Cbi/35/2007-80, takto

r o z h o d o l:

Napadnuté uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 19. mája 2009, č.k. 10Cbi/35/2007-80 sa **p o t v r d z u j e**.

O d ô v o d n e n i e:

Krajský súd v Bratislave napadnutým uznesením uložil žalovanému povinnosť zaplatiť súdny poplatok v sume 99,50 eur do troch dní od právoplatnosti uznesenie na účet Krajského súdu v Bratislave.

Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že podľa ust. § 2 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v platnom znení, ak je poplatník od poplatku oslobodený a súd jeho návrhu vyhovel, zaplatí podľa výsledku konania poplatok, alebo jeho primeranú časť odporca, ak nie je tiež od poplatku oslobodený.

V danom prípade bol v konaní úspešný žalobca od poplatkovej povinnosti oslobodený v zmysle § 4 ods. 2 písm. o/ Zákona o súdnych poplatkoch, preto žalovanému, ktorý oslobodený nie je, v zmysle citovaného ustanovenia vznikla poplatková povinnosť.

Podľa § 5 ods. 1 písm. h/ Zákona o súdnych poplatkoch poplatková povinnosť vzniká nadobudnutím právoplatnosti rozhodnutia súdu, ktorým sa povinnosť zaplatiť poplatok uložila v súvislosti s rozhodnutím vo veci samej.

Súd žalovanému uložil zaplatiť súdny poplatok na základe § 5 ods. 1 písm. h/ Zákona o súdnych poplatkoch vo výške 99,50 eur podľa pol. č.1 písm. b/ Sadzobníka súdnych poplatkov.

Proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie žalovaný podaním zo dňa 28.5.2009. Navrhol zrušiť uznesenie súdu prvého stupňa.

V odvolaní uviedol, že podľa § 4 ods. 2 písm. m/ zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatkoch za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov, správca podľa osobitného predpisu je oslobodený od poplatku, pričom v danom prípade (t.j. v prípade správcu) ide o oslobodenie osobné (nie vecné), bez ohľadu na charakter konania.

Medzi základné procesné podmienky, ktoré je súd povinný skúmať patrí skutočnosť, či si účastník konania, ak je poplatníkom v zmysle Zákona o súdnych poplatkoch, splnil poplatkovú povinnosť. Pokiaľ sa však na konanie, prípadne na účastníka konania vzťahuje zákonné, vecné alebo osobné oslobodenie od poplatkovej povinnosti, súd je povinný na túto skutočnosť prihliadať ex lege, pretože poplatková povinnosť nevzniká. Zákonom č. 621/2005 Z.z. s účinnosťou od 1.1.2006 došlo k zmene zákona č.71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov a okrem iného tento zákon vniesol zákonné oslobodenie od poplatkov zakotvené v § 4 ods. 2 písm. m/ vťahujúce sa na správcu podľa osobitného predpisu, pričom v poznámke pod čiarou odkázal na zák.č.7/2005 o konkurze a reštrukturalizácií. V tejto súvislosti je potrebné poznamenať, že poznámka pod čiarou nie je prameňom práva, zákon odkazom pod čiarou spresnil, že oslobodenie sa vzťahuje na správcov konkurznej podstaty. Pokiaľ v poznámke pod čiarou uviedol zákonodarca ako odkazný právny predpis zák.č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii, je to pochopiteľné, nakoľko v čase nadobudnutia účinnosti zák.č. 621/2005 Z.z., ktorým bolo predmetné ustanovenie Zákona o súdnych poplatkoch zmenené, bol už v tom čase účinný zákon 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii, ktorým bol zrušený zákon č.328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní. Niet právneho dôvodu, na základe ktorého by súd pri aplikácii predmetného zákonného ustanovenia mal dôvod rozlišovať medzi správcami konkurznej podstaty ustanovenými podľa v súčasnosti platného zákona č. 7/2005 Z.z. a ustanovenými podľa doterajšieho platného zákona upravujúceho danú problematiku, a to zákona č. 328/1991 Zb. Opačný výklad § 4 ods. 2 písm. m/ zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatkoch za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov by vytváral dve kategórie správcov

konkurzných podstát, t.j. kategóriu správcov, na ktorých sa oslobodenie vzťahuje a kategóriu správcov, na ktorých sa oslobodenie nevzťahuje, i keď vo vzťahu k úpadcovi obe kategórie správcov plnia rovnaké úlohy, čo by v konečnom dôsledku narúšalo ústavný princíp rovnosti pred zákonom. Pokiaľ je možné pripustiť, že súčasná právna úprava obsiahnutá v § 4 ods. 2 písm. m/ zákona č.71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatkoch za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov v spojení s odkaznou normou pod čiarou môže eventuálne smerovať k rôznym výkladom, je povinnosťou súdu interpretovať ho v prospech účastníkov konania a jeho základného práva na súdnu ochranu a rovnosť pred zákonom.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) prejednal odvolanie podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Z obsahu spisu je zrejmé, že žalobca sa svojim návrhom domáhal vylúčenia z konkurznej podstaty úpadcu D.N., nehnuteľnosti vedené na LV č.X. kat. úz. K. parc.č. 136 - zastavané plochy a nádvoria vo výmere 336 m², parc.č. 289/105 - zastavané plochy a nádvoria vo výmere 1197 m², parc.č. 289/106 - zastavané plochy a nádvoria vo výmere 192 m², na parc.č. 289/106 postavená stavba - administratívna budova a na parc.č. 136- postavená stavba - penzión sub.č. 301.

V konaní úspešný žalobca bol oslobodený od poplatkovej povinnosti v zmysle ust. § 4 ods. 2 písm. o/ zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení zmien a doplnkov.

Podľa ust. § 2 ods. 2 zákona o súdnych poplatkoch, ak je poplatník od poplatku oslobodený a súd jeho návrhu vyhovel, zaplatí podľa výsledku konania poplatok alebo jeho pomernú časť odporca, ak nie je tiež od poplatku oslobodený. Túto povinnosť však odporca nemá v konaní o rozvode manželstva, o neplatnosti manželstva alebo o určenie, či tu manželstvo je alebo nie je, ak súd tak rozhodne alebo ak uloží náhradu trov konania poplatníkovi.

Rozsudkom zo dňa 8. apríla 2009 pod č.k. 10Cbi/35/2007-77 súd uložil žalovanému povinnosť vylúčiť z konkurznej podstaty úpadcu D.W.N., IČO: X., nehnuteľnosti vedené na LV č. X. (pôvodne X.), vedenou Správou katastra N., kat.úz. K. ako parc.č.136 - zastavané plochy a nádvoria vo výmere 336 m², parc.č. 289/105 - zastavané plochy a nádvoria vo výmere 1197 m², parc.č. 289/106 - zastavané plochy a nádvoria vo výmere 192 m², na parc.č. 289/106 - postavená stavba - administratívna budova a na parc.č.136 - postavená stavba - penzión sub.č.301. Účastníkom náhradu trov konania nepriznal. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 4.5.2009.

Uznesením zo dňa 19.mája 2009 pod č.k. 10Cbi/35/2007-80 súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť súdny poplatok v sume 99,50 eur na účet Krajského súdu v Bratislave.

Žalovanému podľa § 5 ods. 1 písm. h/ Zákona o súdnych poplatkoch vznikla poplatková povinnosť nadobudnutím právoplatnosti rozhodnutia súdu, ktorým sa povinnosť zaplatiť poplatok uložila v súvislosti s rozhodnutím vo veci samej.

Odvolaací súd je toho názoru, že súd prvého stupňa správne postupoval, keď uložil neúspešnému žalovanému v konaní zaplatiť poplatok, pretože oslobodený poplatník - žalobca bol od poplatku oslobodený a súd jeho návrhu vyhovel. Žalovaný nie je od poplatku oslobodený. Nesprávny je názor správcu konkurznej podstaty, podľa ktorého je od poplatku oslobodený v zmysle ust. § 4 ods. 2 písm. m/ Zákona o súdnych poplatkoch v platnom znení. Podľa ust. § 4 ods. 2 písm. m/ Zákona o súdnych poplatkoch od poplatku je oslobodený tiež správca podľa osobitného predpisu. Podľa poznámky 3f, osobitným predpisom je zákon č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Na správcov ustanovených v zmysle zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov sa toto oslobodenie nevzťahuje. V prípade, že by zákonodarca chcel oslobodiť od súdneho poplatku všetkých správcov, bol by tak urobil, ako to zakotvil pri konaní o vylúčení zo súpisu majetku podstat, kde v poznámkach 3g, 3b ako osobitný predpis uviedol tiež zákon č. 7/2005 Z.z. a tiež 328/1991 Zb.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa v súlade s ust. § 219 O.s.p. potvrdil, keďže toto uznesenie je vo výroku vecne správne.

P o u č e n i e: Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 19. júna 2009

JUDr. Anna Marková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: M.